

[Skræppenborg-Nielsen.]

der kan ske nogle forbedringer af lovfor-
slaget mellem første og anden behand-
ling. Som allerede sagt gentagne gange i
dag er tiden knap. Folketinget skal som så
ofte før på hastværksarbejde.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen): Selv
om der er kommet forskellige kritiske be-
mærkninger frem under debatten — be-
mærkninger, som jeg naturligvis havde
ventet — er jeg alligevel glad for den meget
positive indstilling, som adskillige af de
ærede ordførere har givet udtryk for her.

Før jeg går over til at omtale den række
af principielle problemer, som har været
rejst under debatten, vil jeg gerne svare på
et par spørgsmål, som er stillet af det ærede
medlem hr. Helge Larsen. Det ærede med-
lem spurgte først, om f. eks. en kvinde, der
går ud af erhvervslivet, kan blive stående
i ordningen og altså fortsætte medlemskabet
som husmoder. Som forslaget er formet, er
der ikke denne mulighed. Derimod kan en
kvinde, der har været beskæftiget 3, 4, 5,
10 år eller mere i erhvervslivet, er gået ud
deraf og forblevet i hjemmet i en vis år-
række, ved tilbagevenden til erhvervslivet
få nyt medlemskab med bevarelse af sin
tidligere anciennitet.

Herudover vil jeg gerne knytte nogle be-
mærkninger til en hel del af de centrale
spørgsmål, der har været fremme i debatten.
Først og fremmest har man været inde på
lovgivningsmagtens stilling i denne sag.
Man har peget på, om det overhovedet var
rimeligt, da det var en ordning for lønmod-
tagere, at lovgivningsmagten kom ind i
billedet. Det ærede medlem hr. Iver Poul-
sen var også inde på det og spurgte, hvorfor
man ikke har overladt det til arbejdsmar-
kedets parter selv at finde frem til en ord-
ning. Hele sagens udvikling peger efter min
opfattelse klart mod erkendelsen af, at det
kunne ikke undgås, at lovgivningsmagten
måtte påtage sig denne opgave.

Jeg behøver i denne forbindelse kun at
minde om, at spørgsmålet om en tillægs-
pensionsordning som led i de kollektive
aftaler blev rejst allerede under overens-
komstforhandlingerne i foråret 1961, hvor
det på grund af spørgsmålets omfattende
og komplicerede karakter ikke var muligt
at afslutte forhandlingerne. Der var imid-

lertid allerede på daværende tidspunkt —
det vil jeg gerne understrege — en positiv
indstilling i hovedorganisationerne til dette
spørgsmål. Det gav anledning til nedsæt-
telse af efterlønsudvalget med repræsen-
tanter for hovedorganisationerne, og efter
at dette udvalg havde afgivet sin rede-
gørelse i sommeren 1962, rejstes spørgsmå-
let på ny under overenskomstforhandlin-
gerne i vinteren 1962-63.

Som alle ved, var der ikke mulighed for
at tilvejebringe en aftale på arbejdsmarke-
det om en tillægspensionsordning som et
led i overenskomsternes fornyelse.

Det var på baggrund af denne udvikling,
at spørgsmålet blev inddraget i helheds-
løsningen. For regeringen har følgende
været helt afgørende: en erkendelse af
problemet's betydning og de vanskelig-
heder, der var konstateret på arbejdsmar-
kedet ved at finde frem til en løsning, samt
et ønske om, at den personkreds, der skulle
omfattes af ordningen, blev videre, end det
ville have været tilfældet efter en aftale
mellem de to hovedorganisationer. For-
handlingerne herom resulterede som be-
kendt i overenskomstlovens § 5, der dan-
ner grundlag for det lovforslag, vi i dag
behandler. Jeg vil gerne føje til, at hoved-
organisationerne, der har været repræsen-
teret i dette udvalg, har givet principiel
tilslutning til lovforslaget, men det er ikke
blot, som man har fremhævet, en såkaldt
LO-ordning, der er tale om; mange tusinde
lønmodtagere uden for LO, f. eks. Fælles-
rådet for danske Tjenestemand- og Funk-
tionærorganisationer og Fællesrepræsentation-
en for Danske Arbejdsleder- og tekniske
Funktionærforeninger, har givet tilslutning
til principperne. Der foreligger ganske vist
en enkelt mindretalsudtalelse, som jeg skal
komme tilbage til, men derudover har man
givet tilslutning til denne betydelig bredere
løsning.

Flere ærede ordførere — det gælder de
ærede medlemmer hr. Henry Christensen
og hr. Asger Jensen — var inde på, at ord-
ningen efter deres opfattelse vil betyde, at
der skabes et skel mellem de forskellige
befolkningsgrupper. Jeg synes, at det ærede
medlem hr. Hans Rasmussen har mere ret,
når han siger, at der i højere grad er tale
om, at den foreslåede ordning udjævner
skel i befolkningen, som nu findes, idet